

betjent efter Ønske og billigere end hos den danske Købmand; thi en herværende Forbruger er jo dog ikke pligtig til at undersøge, hvor den tyske Købmand har sine Varer fra

Idet Lovforslagets § 1 lægger Ansvar paa den, der indfører, falholder, udfører eller transiterer de Varer, hvis Betegnelser kunne rammes af Lovens Straffebestemmelser, vil dette utvivlsomt i mangfoldige Tilfælde bevirke en Umuliggørelse af vor Udførselshandel, vor Transitthandel og vor Expedition, en Virksomhed, der jo fra alle Sider er anerkendt som særligt lønnende, som desuden giver Arbejde til et stort Antal Mennesker, og som man hyderligere søger paa anden Maade gennem adskillige Foranstaltninger (Frislager, Frihavn, Skibsafgiftens Ophævelse) at fremme. Hele denne Virksomhed vilde gennem Bestemmelserne i § 1 utvivlsomt blive ganske overordentlig hæmmet. Hvorledes det paa mange Omraader vilde gaa med Indførselshandelen, have vi foran paadist. Som Følge heraf formene vi, at det ubetinget er nødvendigt, at Lovforslaget forandres derhen, at intet Ansvar kommer til at paahvile den, der indfører, udfører, transiterer eller spediterer Varer, men at man indskrænker sig til at lægge Ansvar paa den, der her i Landet falholder eller fremlægger til Salg til indenlandsk Forbrug paa sit Lager eller i sin Butik eller andetsteds, Varer, der ere forsynede med urigtige Varebetegnelser, eller de andre i Loven nævnte strafbare Betegnelser. Vi komme her ind paa det ikke mindre væsentlige Spørgsmaal om, hvad der rettelig bør fortaas ved urigtige Varebetegnelser, eller hvite Varebetegnelser, der falde ind under Lovforslagets Straffebestemmelser.

Herom siger Lovforslaget i § 1, 1ste Stykke: at „den, der anbringer en Betegnelse, der indeholder en urigtig Angivelse med Hensyn til Varens Frembringelses- eller Tilvirkningssted, eller dens Art, Stof eller Tilvirkningsmaade, straffes, for saa vidt han har været vidende om Betegnelsens Urigtighed“ — og dette kunne vi fuldtid tiltræde. Men i § 1 andet Stykke udtales at „den samme Straf er forskyldt, naar der vel ikke udtrykkeligt angives et urigtigt Frembringelses- eller Tilvirkningssted for Varen, eller en urigtig Art, Stof eller Tilvirkningsmaade, men Betegnelsen dog er af en saadan Beskaffenhed, at den er skikket til at bibringe en fejlagtig Antagelse i saa Henseende, og dette har været den paagældende bevidst“. Denne Bestemmelse vil efter vor faste Overbevisning berede vor Handel store Vanskeligheder, fordi det i det praktiske Liv i mangfoldige Tilfælde vil være umuligt for Købmanden at vide, hvad der er strafbart og hvad ikke. I de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger forklares, hvorledes den citerede Bestemmelse i Forbindelse med den følgende Paragraf (§ 2) skal forstaaes. Det er saaledes herefter tilladt at bruge Betegnelser som: Bayerisk Öl. Ruslæder og svenske Handsker. Men hvor er den rette Grænse at finde mellem det tilladte og det forbudte? Ja, den kan efter vor Formening ikke findes, da det er umuligt at bestemme en saadan Grænse; i den Grad skyder det tilladelige og det strafbare over i hinanden. Er det, for at tage et Eksempel, efter Lovforslaget tilladt at bruge Benævnelser: hollandsk Lærred, en Benævnelse, som er meget almindeligt anvendt, og som Køberne kende og benytte for Lærred, som aldrig kommer fra Holland. Vi skulle endvidere anføre som Eksempel: Brykseler Tæpper. Under dette Navn gaar i det daglige Liv en stor Mængde forskellige Slags meget søgte Tæpper, der komme fra alle mulige Steder — kun ikke fra Bryksel. Eller Hessians. Navnet betegner en Art Lærred, der oprindeligt fremstillede i Hessen, fra hvilket Land vi i sin Tid ogsaa indførte det. Nu fabrikeres denne Vare af Tute og indføres her i Landet kun fra England, men Navnet Hessians — Lærred fra Hessen — har den beholdt; tør den nu ifølge Lovforslaget fremdeles forhandles under dette Navn? Franske Lakkind er det almindelige Udtryk for alle de her i Landet brugelige Lakkind, og deraf indføres omtrent hele Forbruget fra Worms. Skotske Kjøletøjer. Navnet hidrører fra en vis bestemt Farvesammenstilling, der efterligner Skotternes Nationalklædning, og Varer i saadanne brogede Farver fremstillede oprindeligt i Skotland. Nu indføres saadanne skotske Varer næsten udelukkende her i Landet fra Tyskland; men Publikum forlanger fremdeles denne yndede Art af Kjøletøjer som skotsk Kjøletøj. Fransk Cachemir er fra ældgammel Tid en Betegnelse paa en fin fransk Bævning; man erindre de i Begyndelsen og indtil Midten af Aarhundredet saa brugelige franske Cachemirs Shawler, der indførtes fra Frankrig. Denne Vare indføres nu hovedsageligt fra Tyskland, men Tøjet er af alle den Dag i Dag kun kendt under Betegnelsen: fransk Cachemir. Eller fransk Silke (Sy Silke). Enhver Strædderpend eller Sy pige forlanger fransk Silke, og de faa ogsaa den Slags Silke, der oprindeligt er blevet frem-